

Ayrılık Acısı

– Köseođlu · 23 Eylül 2019

Ey gözlerinde gecenin gizemini saklayan dilber.
Yine sana yazıyorum....
Ah! Yazdıkça dert yumağı oluyor içim.
Yakıştı mı bize bu kadar çok severken ayrılmak?
Yakıştı mı onca ümitlerle yeşerttiğimiz aşkımıza nihayet vermek?
Seninle evlilik hayalleri kurarken şimdi oldu böyle ya!
Sen de diyeceksin ben mi istedim ayrılığı?
Çok haklısın, kabahat bu keşmekeş gönlümde.
Ve böyle yazılan kaderimde.
Ama kaderi tenkit etmek haddime düşmez.
“Kün fe yekün “ emriyle her şeyi musahhar eder Allah.
Yazmayınca kalem, neylesin adem....

Keşke diyorum lal olsaydı o saat dilim.
Ama pişmanlık neye yarar, olduktan sonra olan.
Ben artık senin mutluluğundan başka bir şey düşünmüyorum.
Rabbim izin verirse cennette kavuşuruz artık.
Kavuşsaydı Kays olur muydu Mecnun?
Ve olur muydu söyle Aslı derdinden kül olan Kerem.
Her yerde kol gezen fitneciler ayırdılar bizi ne yazık!
Yıllar geçse de unutmadı yârin seni.
Hep bir yarasın sen ölene dek içimde.
Hasretin gün be gün eritmekte.
Dađlarda açan sümbülüm, gonca gülüm.
Artık vız gelir bana işkence, ölüm.
Ben zaten senden ayrıldığım gün ölmüşüm.